

“De Wekker”, september 1957, 11^e jaargang, nummer 7.

Ontvangen van Rob Lampen, Rotterdam.

WERKPLAATS
EN
KANTOOR

10^e jaargang - september 1957 - nr. 7

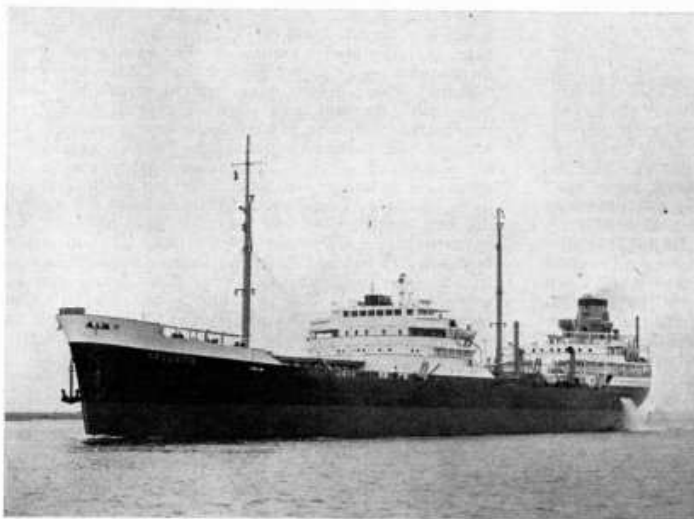
De Wekker

Opgericht 21 april 1944
Kon. erkend 16 mei 1951

Maandblad van de Vereniging
van Personeel in dienst bij De
Rotterdamsche Droogdok Maatschappij en Scheepsbouw Mij
„Nieuwe Waterweg” **W.E.K.**

WETENSCHAP
EN
KUNST

REDACTIE-ADRES: KARIMUNSTRAAT 12 - ROTTERDAM-Z.
SECRETARIAAT: M. P. v. d. BORDEN, KORTEBRANTSTRAAT 37 - ROTTERDAM - TELEFOON 128643

HET TANKSCHIP KELLEITIA

Op dinsdag 24 september j.l. werd dit schip, ons bouwnummer 296, na een goed geslaagde technische proeftocht op 17 en 18 sept., aan de eigenaars overgedragen. Op de Noordzee geschiedde het gebruikelijke wisselen van de R.D.M.-vlag met die van de eigenaars.

Van de 67 tot nu toe door ons gebouwde tankschepen is dit het dertigste, door ons gebouwd voor de Koninklijke Shell groep. Voorlopig staan er nog een 18000 tons en twee 47000 tons tankschepen voor deze groep te bouwen, op ons programma.

Binnenkort zal op helling 6 de kiel worden gelegd voor het 18000 tons tankschip Arca, bouwnummer 297; met de voorbereiding daarvan werd reeds in de werkplaatsen een aanvang gemaakt.

Enkele gegevens van de Kelleitia volgen hier, n.l.:

Lengte over alles 169,38 m, lengte tussen de loodlijnen 161,54 m, breedte 21,11 m, holte tot bovendek 11,88 m, gemiddelde diepgang op het zomermerk 9,06 m, draagvermogen bij deze diepgang 18.240 ton à 1017 kg, bruto inhoud 12.146 reg. ton à 2,83 m³, aantal opvarenden 55, dienstnelheid 14¹/₂ Eng. zeemijlen of ca 27 km p/uur, klasse Lloyd's Register 100 A 1.

Twee Forster-Wheeler, door ons gebouwde waterpompketels leveren onder een druk van 35 kg/cm² en een temp. van 425° C, stoom aan de hoofdturbines van het type Pametrada, eveneens in onze werkplaatsen vervaardigd, die een vermogen ontwikkelen van 7500 pk.

Jets over inkomen en uitkomen.

DE BESTE KEUZE

Kent U dat voldane en blijde gevoel als je met het koopje der koopjes thuis komt? Neem bijvoorbeeld nu dat vest, — weken lang heb je er naar lopen uitkijken. Bij de één deugde de kleur niet, bij de ander het model niet en bij de derde was de kwaliteit niet naar genoegen en... nee, die knopen zijn me toch niet naar de zin en... nee, de prijs lijkt me niet. Dan plotseling zie je een juweel van een vest liggen, een snoes, net wat je zocht. Je stapt de winkel in en... ja, dit past en — de prijs — ja, dat is gewoon geen prijs, een tientje onder de raming. De koning te rijk en op lichte voeten, met de kostelijke waar teder tegen je aangedrukt verlaat je de winkel en thuis ga je etaleren, zo trots als een pauw. Zie nu eens, is het geen beeld? En voor bijna geen geld! Knap werk, hè, om zo iets te kopen. En je geeft jezelf een klopje op de schouder en je laat je eens flink bewonderen.

Helaas, het lukt niet altijd om zo'n koopje op de kop te tikken, je moet er wat geluk bij hebben, bij al dat inkopen van tegenwoordig, want alles heeft zo zijn uitvallen. Je moet er ook veel geduld voor hebben en mevrouw — zonder inspanning wordt niets verkregen — je moet er wat moeite voor doen.

Onze Josefien gaf vroeger vrij gemakkelijk het geld uit. Ze keek er niet naar of ze ergens anders goedkoper terecht kon. Ze bekommerde zich niet zo erg om die prijs. Als het artikel haar goed leek was de prijs een bijkomende zaak. Nu ze echter met een begroting werkt en volgens plan het geld tracht uit te geven, let ze veel meer op de prijzen. Dat letten op de prijs en vooral het vergelijken van de prijs van een artikel in diverse winkels, wel, dat heeft haar al aardig wat in het laadje gebracht. Nu ze zich vast heeft voorgenoemen niet meer te besteden dan ze thuis zijn overeengekomen, kijkt ze veel meer naar de etalages, vraagt in de winkels eens naar de prijs en informeert op een rustige morgen in de week naar diverse kwaliteiten en merken. Hierdoor krijgt ze precies in haar hoofd wat ze hebben wil en als ze met Joost gaat winkelen, weet ze in de regel waar ze terecht kan. Dat is dubbele winst! Als ze vroeger samen gingen winkelen op Joost zijn vrije zaterdagmiddag, werden ze er altijd moe en kribbig van. Joost heeft een gloeiende hekel om winkel in winkel uit te lopen en vooral om een winkel uit te lopen, nadat de hele voorraad overhoop is gehaald. Het draaide er menigmaal op uit dat Josefien tenslotte iets kocht, wat niet helemaal haar keus was, maar ze wou Joost en de winkeljuffrouw niet langer teleurstellen. Met zo'n inkoop kwam ze nooit zeer voldaan thuis en

vaak gaf ze toen meer geld uit dan bruintje kon trekken.

Als men goeddoordacht wil kopen moet men plannen maken. Hoe eerder het plan er is, hoe meer tijd men heeft om uit te kijken en de prijzen te weten te komen. Hoe beter men de prijzen weet en op de hoogte is van merken, soorten en kwaliteiten, des te beter zal men kiezen. Er is dan gelegenheid te over om over de voorgenomen aanschaf eens met burens, bekenden of familie te praten. De één weet dit te vertellen en de ander dat. Zo krijgt men menigmaal een goede tip.

Josefien wil een nieuwe kachel kopen. Ze hebben een ouderwetse kachel met nikkelen versierselen en een rond bulkje. 't Is een Belg, die ze met hun trouwen voor een prik 2e hands hebben gekocht. Maar het beestje is gebarsten; het gaat niet meer, er moet een nieuwe komen. Josefien heeft eerst haar zinnen gezet op een haard, doch een goede haard blijkt voor hen te duur te zijn. Hun hele spaarpot zou leeg raken. Josefien heeft aan Joost voorzichtig voorgesteld dan maar een haard op afbetaling te kopen. Daar wil Joost helemaal niets van weten en hoewel Josefien hem plaagde en beweerde, dat hij zo ouderwets was en iedereen het tegenwoordig deed en je anders toch nooit echt wat goeds kon kopen, Joost bleek op dit punt onvermurwbaar. Al Josefiens argumenten werden afgedaan met de woorden — „'t Is mij te link en te duur en ik wil niet met schuld leven, daar hoef je verder niet over te praten”. Na veel heen en weer gepraat en na veel informeren waren ze het tenslotte eens geworden, het zou een hete lucht kachel worden. Die was, vergeleken bij een haard — lager in prijs en voordeliger in het stoken en je kon er een ketel water op heten. Dat zou in de winter de gasrekening aardig drukken. Hun smid, die een uiterst bekwaam vakman was, had hun dit aangeraden. — „Weet je”, — zei hij, „je kunt nooit bekijken hoe het met de brandstoffenvoorziening loopt. In een hete lucht kachel kan je eierkolen, cokes en anthraciet stoken. Dat zit altijd goed. Als je enkel aangewezen bent op anthraciet kom je duurder uit en je kunt nooit weten of je wel voldoende kunt krijgen. 't Is voor U de beste keuze”.

Ze waren er beiden zeer mee ingenomen, al moest Josefien wat aan het model wennen. „Kijk”, zei Joost, „zo kan je scherp inkopen: Eerst het plan maken, dan er over praten, vervolgens informeren bij deskundigen en dan kiezen. Nou, zo heb je een beste kans de koop van je leven te doen”.

Wilt U ook de beste keus doen, denk dan aan de wijze woorden van onze wijze Joost. Mocht U wat te vragen hebben over Uw eigen bestedingsproblemen, schrijf dan aan het Gezins-Begrotings-Instituut, Postbus 1046 te Rotterdam.
E. J. Wilzen-Bruins

Als Abe Lenstra mist . . . . .

Als het Nederlands elftal verliest, als Abe Lenstra een opgelegde kans door een onverwachte misser berft, als onze wielrenners in één of andere ronde niet die prestaties leveren waarop iedereen hoopt, als onze atleten worden verslagen, onze roeiers het niet bolwerken of onze hockeyploeg op het laatste nippertje strandt, dan is Leiden in last. Bijkans alle Nederlandse dagbladen roepen dan „ach en wee”. De eer van het vaderland is in gevaar, onze goede naam staat op het spel en met klem van argumenten betoogt men dat de prestaties dienen te worden verbeterd of het contact met het buitenland afgebroken.

Onze Nederlandse industrie staat aan zulke aanvallen niet bloot. Haar kwaliteit heeft in de wereld een erkenning gevonden, die velen haar benijden. Merkwaardig echter, dat die erkenning in het eigen vaderland maar schoorvoetend wordt gegeven. Het buiten-

landse product geniet niet zelden een voorkeur, die alleen kan worden verklaard uit gevoelsoverwegingen en van reële gronden is ontbloot. Daarom: Geef die industrie wat haar toekomst. Zij doet in het buitenland, waartoe onze sportambassadeurs niet altijd in staat zijn: Zij houdt de naam van ons land hoog.

Ontdek, wat vele buitenlanders al weten: Wat Nederland maakt mag er zijn.

Wij, zindelijke Hollanders

Met instemming verlenen wij een plaatsje aan het verzoek van een Tuindorpbewoonster.

Geachte Redactie,

Gaarne zou ik het volgende eens onder de aandacht van Uw lezers willen brengen:

In de Mijdrechtstraat en ook elders zijn de bussen van de R.D.M. geparkeerd. De arbeiders, die met deze bussen en ook die met de Dockyard VII vervoerd worden, eten 's-middags om 5 uur graag een gebakken visje, ijsje, enz., hetgeen hen van harte gegund is. Maar is het nu nodig dat zij de graten, viskoppen en papiertjes in de tuinen en straten van de bewoners gooien? Als zij het te veel moeite vinden het afval even te bewaren en thuis in de vuilnisbak te deponeren, laten zij het dan aan de trotoirkant leggen!

Wij spraken met . . .

P. G. Kramer, geb. 10-1-03, machinist op de Dockyard III. Hier volgt ons gesprek:

„Als ik het goed heb, vriend Kramer, behoort U al zo langzamerhand tot de „oude garde“ van ons bedrijf.

Nou, dat toch niet, hoor, ik voel me nog piepjong.

Ik bedoel hiermede niet je leeftijd, maar de „oude garde“ wat dienstjaren betreft.

Ja, dat is zo, ik ben nu van 11 juli 1922 onafgebroken in dienst van onze R.D.M. Voordien heb ik ook nog hier op de wal gewerkt, maar vanaf 11 juli 1922 heb ik steeds mijn werktijd op het water doorgebracht. Ik werd n.l. stoker op de Dockyard II bij kapitein Rumph.

Dan heb je al heel wat dienstjaren.

Ja, dat is zo; 35.

Ik was 21 jaar toen ik al als machinist werd geplaatst op de Dockyard X en ik durf gerust zeggen dat ik mijn werk steeds met genoegen heb gedaan.

De werktijden in jullie beroep zijn wel erg onregelmatig. Heb je daar nooit tegen opgezien?

Nee, want in ons beroep kan dit nu eenmaal niet anders. Desondanks is het een mooi vak, vol afwisseling.

Ik heb er nu 35 jaar op zitten en ik hoop er nog vele aan toe te voegen.

Het gebeurt toch ook wel vaak dat je 's morgens heel vroeg uit de veren moet. Brengt dit geen moeilijkheden mee betreffende de verbinding naar de Heyplaat?

Daar heb ik geen last van, want vanaf 1917 woon ik op Tuindorp Heyplaat. Ik was toen nog thuis bij mijn ouders en vader werkte ook bij de R.D.M. Ik ben om zo te zeggen dus een echte Tuindorpliaan.

Dat is een hele tijd, Kramer, je bent dan toch zeker wel midden in het verenigingsleven terecht gekomen op de Heyplaat, of heb je geen hobbies?

Nou, reken maar, ik heb n.l. twee grote liefhebberijen, 1e muziek en 2e voetballen.

Dan kunnen we elkaar de hand geven, Kramer. Je bent dan natuurlijk ook wel lid geweest van de v.v. R.D.M.?

Niet geweest, ik ben het nog, al 33 jaar!

Dat is een lange tijd. Al die 33 jaar gevoetbald?

Nee, dat niet, maar toch wel een groot aantal jaren. Nu sta ik (rustig?) langs het lijntje te kijken.

Nu, Kramer, een vraag over de muziek. Welk instrument bespeel je, orgel, piano, viool...?

Nee, stopt U maar, niets van dit alles, ik ben n.l. actief lid van de Harmonie „Dockyard“. Ik bespeel

Als bewijs hiervan mogen wij hier een afbeelding tonen van het houten gietmodel, zoals dat op de jongste Nederlandse Jaarbeurs tentoongesteld was. Naar dit model zijn de gietstalen asdragers voor de R.D.M. 300 (reeds op de werf aanwezig) gegoten door de Nederlandse fabriek „Demka“ bij Utrecht. Het gewicht ervan bedraagt 56.000 kg. Spoedig zullen zij op de helling in de stalen romp zijn ingebouwd.

Misschien kunt U dit deze mensen eens onder hun aandacht brengen in „De Wekker“.

U bij voorbaat vriendelijk dankend.

Hoogachtend,
mevr. J. Veldhoven
Mijdrechtstraat 5

Inzendster vestigt de aandacht op een euvel dat — niet alleen op ons tuindorp — doch in onze gehele stad voorkomt. Als men 's zondagsmorgens door de stad loopt is het ergerlijk te zien hoe de straten door veel vies papier en afval verontreinigd zijn, ondanks de papierbakken, die overal zijn geplaatst. Het schijnt erg moeilijk om b.v. een leeg cigarettendoosje nog even in de zak te houden tot men thuis is of tot men een papierbak passeert. Waar blijft onze zo hoog geroemde zindelijkheid?

Red.

daar niet alleen een instrument, maar hanteer ook al gedurende circa 15 jaar de voorzittershamer.

Muziek beoefenen is een mooie liefhebberij. Ik heb er dan ook mijn hele hart aan verpand.

Ons corps is niet zo groot, 35 man. Eén van de oorzaken hiervan is, volgens mij, dat ons personeel zo verspreid woont en het dus voor hen niet zo eenvoudig is om na de dagtaak 's avonds nog eens een lange reis te maken naar ons repetitielokaal op de Heyplaat. Maar

ja, volgens mij zien de echte liefhebbers daar niet tegen op.

Jullie hebben zeker wel verschillende prijzen behaald in de loop der jaren?

Ja zeker, alhoewel wij uitsluitend spelen voor ons genoegen is het toch ook wel nuttig om zo af en toe eens deel te nemen aan een concours. Verschillende prijzen zijn hierbij behaald. Dit jaar werd nog deelgenomen aan het muziekconcours te Dodewaard, in de afdeling uitmuntendheid; ook hier behaalden wij de 1e prijs.

Ook bij verschillende hoogtijdagen in ons bedrijf werd door onze Harmonie medewerking verleend, o.a. bij het te water laten van enkele schepen, het gouden

jubiläum van de R.D.M. enz. Het is echt jammer dat onder de jeugd zo weinig belangstelling aanwezig is om actief deel te nemen aan deze mooie vrije tijdsbesteding.

Ik zou geen goede voorzitter van onze Harmonie zijn als ik deze gelegenheid niet zou benutten om in dit verslag een beroep te doen op de muzikliefhebbers onder het personeel van R.D.M. en N.W. om eens kennis te maken met ons corps. Iedere donderdagavond is er repetitie in gebouw Courzand, Tuindorp Heyplaat".

Wij wensen vriend Kramer zowel met zijn v.v. R.D.M. als met de „Harmonie Dockyard" heel veel succes.

PIDI

R.D.M. - N.V.S.B.

De Lustrum-wedstrijd op zaterdag 14 september j.l., tussen de vertegenwoordigende elftallen van onze tekenkamer scheepsbouw en de Nederlandse Verenigde Scheepsbouw Bureaux (N.V.S.B.) te Den Haag zou, in verband met de zeer slechte weersomstandigheden, letterlijk en figuurlijk in het water zijn gevallen, als men niet op de

gelukkige gedachte was gekomen deze ontmoeting op een andere manier te doen plaats vinden.

Tussen de N.V.S.B. en de R.D.M. bestaat een nauw verband; immers het tekenwerk voor de bij ons en andere werven in aanbouw of in bestelling zijnde marine-schepen wordt door de N.V.S.B. uitgevoerd. Daardoor is er sprake van geregeld contact en dit leidde er toe ook op andere wijze dit samengaan te versterken.

Het werd in de voetbalsport gezocht en... gevonden. Vier maal werd er tot nu toe gespeeld om de eer en het mocht onze tekenkamer gelukken drie keer de „overwinning" te behalen.

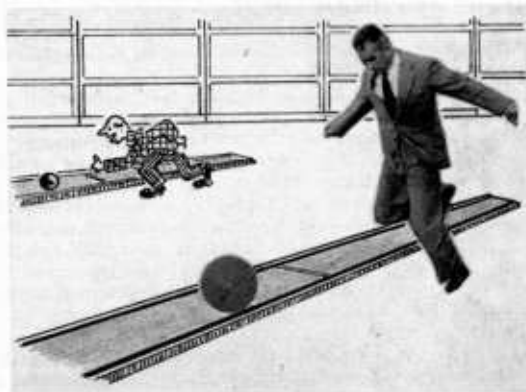
Dit jaar zou het een lustrum-wedstrijd worden, die op enigszins feestelijke wijze werd voorbereid. Helaas was de regen spelbreker. Het voetbalveld „Norge" aan de Rondolaan, dat voor deze wedstrijd disponibel werd gesteld, was door de zware regenval vrijwel onbespeelbaar, zodat de Noorse Welfare-officier deze wedstrijd in het belang van de spelers en het terrein afgelastte.

Door de opmerking: „Kunnen we niet ergens overdekt spelen?" werd er iets anders gevonden. Kegelen, een balsport bij uitnemendheid! De heer Bekker zegde spontaan zijn medewerking toe en toen de bus uit Den

Haag arriveerde, nam men direct met enkelen contact op. Op zeer korte termijn (hulde aan de organisators) werd er een programma samengesteld en het moet worden vermeld dat de samenwerking en het aanpassingsvermogen van onze gasten zeer te prijzen viel, hetgeen nog meer tijdens en na de wedstrijd tot uiting kwam.

De R.D.M. won de ontmoeting met een klein verschil, n.l. 294 punten—292 punten. De aanwezige dames deden spontaan in een aparte wedstrijd mee. Ook deze wedstrijd eindigde in het voordeel van de onzen, 8 punten—6 punten.

Toen om 16 uur 45 het einde werd aangekondigd

gaven de chefs hun waardering over deze ontmoeting te kennen en zij hoopten ook in de toekomst op een dergelijke manier nog dikwijls zo vriendschappelijk te kunnen samenwerken.

Waarvan acte, zou mijnheer Krispijn z'n Kee zeggen!

TECHNISCH ENGELS

De lessen, die vorige jaren in het begin van oktober een aanvang namen, moeten dit jaar door onvoorziene omstandigheden enige tijd uitgesteld worden.

We hopen U echter zo spoedig mogelijk de definitieve datum te kunnen opgeven.

Het bestuur

VERENIGINGSMEDEDELINGEN

Secr.: M. P. v. d. Borden, Kortebrantstraat 37, Rotterdam

CULTURELE AVONDEN

Voor abonneementhouders op zaterdag 5 oktober in Courzand en woensdag 16 oktober in Ons Huis opvoering van het toneelstuk „Fatale druppels", door de toneelgroep W.E.K.

VOOR GESLAAGDEN BEMETEL

Evenals het vorige jaar zullen alle werknemers, die in het bezit zijn van een Bemetel-diploma, een uitnodiging ontvangen om een gezellige bijeenkomst in Odeon (grote zaal) op zaterdagavond 19 oktober bij te wonen.

CONTACTMIDDAG MET DE GEPENSIONNEERDEN

De gepensioneerden uit ons bedrijf zullen wij een uitnodiging zenden om met vrouw of introduc e een gezellige zaterdagmiddag in de grote zaal van Odeon door te brengen. Deze bijeenkomst zal worden gehouden op zaterdag 2 november. De artiesten Frans Vrolijk, Duo Heelsbergen, Tonny Bakkenes, Tonny Huurman en Johnny van Zwieten verzorgen het programma, met als titel „In de vrolijke keuken".

Ons amusementsorkest zorgt voor de muzikale afwisseling. Aanvang 2 uur.

HOLIDAY ON ICE 1958

Amerika's grootste ijsrevue Holiday on Ice 1958 zal op woensdag 11 december uitsluitend voor W.E.K. in het Ahoy-gebouw een voorstelling geven. Sedert enkele jaren brengt Holiday on Ice in Rotterdam (andere steden in Nederland hebben hiervoor geen geschikte zaal) een ijsrevue. Degenen, die zo gelukkig waren een toegangsbewijs te bemachtigen, zijn over de voorstelling altijd bijzonder enthousiast geweest.

Naast grootse show, sprankelende operette-fragmenten, kostelijke humor, acrobatiek, charme en elegance brengt Holiday on Ice de grootste sterren en kampioenen in een onvergetelijk schouwspel samen.

Het bestuur is er dan ook van overtuigd aan de wens van velen te voldoen om dit jaar in plaats van een operette onze leden met Holiday on Ice 1958 te laten kennis maken.

Bovendien zal het voor de leden en vanzelfsprekend voor het bestuur een evenement zijn om met bijna geheel W.E.K. in het Ahoy-gebouw, dat circa 5000 bezoekers kan bevatten, bijeen te zijn. Het is al lang geleden, dat alle W.E.K.-leden in één zaal bijeen waren. Dat was in 1946 in Courzand, maar toen was het aantal niet groter dan 600.

Het is vanzelfsprekend dat de organisatie van een dergelijke avond voor het bestuur heel wat werk met zich meebrengt, zodat tijdig met de voorbereiding moet worden begonnen. Reeds in oktober zullen de leden in het bezit komen van een deelnemingsformulier, waarin alle bijzonderheden zijn opgenomen. U wordt verzocht dit in te vullen en binnen de daarin gestelde tijd bij het bestuur in te leveren.

De Directie van Amerika's grootste ijsrevue Holiday on Ice zet de traditie voort en komt ook dit jaar wederom naar Nederland en uitsluitend te Rotterdam in de Ahoy-hal van 10 t/m 23 december a.s.

De geheel nieuwe show, waarvan eind september de première voor het continent te Parijs plaats vindt, zal een ware sensatie worden door de grootse opzet en montering met vele nieuwe vondsten, die deze produktie tot een adembenemend schouwspel maken. Vele vooraanstaande ijs-artisten en een groot corps de ballet zijn reeds naar Europa onderweg om de „oude wereld“ te tonen wat Broadway dit jaar op het gebied van de Showbusiness met een grote „S“ te bieden heeft.

HOE WORDT EEN IJSSHOW GEMAAKT?

Het samenstellen van een nieuwe ijsshow is een lang en ingewikkeld proces. Het lijkt een beetje op een filmproduktie. Het begin ligt in Florida, waar George en Ruth Tyson, twee doorgewinterde revuemensen en producenten van talloze shows, ideeën verzinnen en uitwerken.

Hebben zij een opzet uitgebroed, dan moet een draai-

boek worden samengesteld. En wat uitgedacht is moet op het ijs, met belichting en muziek, visueel gemaakt worden voor een nadere beschouwing. Daarvoor beschikken George en Ruth Tyson over een ijsbaan. Ze bespreken de opzet met de kunstrijders, die later de show op het ijs moeten brengen. En dan gaat het idee de ijskast in.

Een week later ongeveer, als het echtpaar Tyson al weer andere gedachten heeft uitgewerkt, komt het oorspronkelijke plan weer op tafel en wordt het opnieuw op zijn bruikbaarheid getoetst. Als ze het plan nog steeds goed vinden, beginnen ze het pas écht uit te werken. Kostuumontwerpers, elektro-technici, komponisten, arrangeurs en ijssterren worden bijeengebracht om het idee haar definitieve vorm te geven. In Europa wordt de choreografe en regisseuse Marie Carr gekonsultueerd en tezamen wordt de show maanden tevoren gereed gemaakt. Duizenden details worden getoetst en gekorrigeerd. Wekenlang wordt er gerepeteerd. En als de show tenslotte klaar is, lijkt het, alsof zij het gevolg is van een spontane inspiratie. Want dat is: Een zaak eenvoudig laten lijken. Maar dat kost een massa zorgen en werk!

FOTOCLUB

Er is de laatste jaren een streven naar moderne, ja zelfs naar abstracte fotografie. Op zichzelf zeer verklaarbaar, want dit is zoeken naar een nieuwe vormgeving. Dat hierbij door enkelen enig-

zins wordt overdreven, ach, dit kunnen we ook in andere kunstuitingen waarnemen, al zullen anderen ons tegenwerpen dat fotografie eigenlijk geen kunst is.

Toch moeten we bij het maken van foto's zorgen dat het zilver fotografie blijft en dat we er geen zoek-

Foto W. W. Pronin

plaatje van maken, zodat men zich afvraagt wat deze of gene foto nu eigenlijk voorstelt.

De romantische fotografie, als we het zo eens mogen noemen, heeft desondanks toch nog een onnoemelijk aantal aanhangers. Bezoekt de diverse tentoonstellingen maar eens!

Ook bij ons op de club wordt er nog niet veel modern werk getoond, niet omdat wij er geen liefhebbers van zouden zijn, maar om een goede, moderne foto te maken komt er nog wel iets anders kijken dan zo maar een kiekje maken.

Moderne of romantische fotografie, we kunnen beide vormen zeer zeker waarderen, als we er maar voor zorgen dat het kunstzinnig verantwoord is.

En dan nu, vrienden, ons programma voor oktober '37.

- 3 okt. Vergroten in de praktijk. Zorgt ervoor Uw mooiste en scherpste negatieven mede te brengen.
- 10 okt. Causerie over Zwitserland, met kleurendia's, door mevr. Van der Pols.
- 17 okt. 1e gedeelte bespreking div. kamera's.
2e gedeelte welke film? Snel: 24/10 of langzaam: 17/10?
- 24 okt. Wat is de beste verlichting voor portretfotografie.
- 31 okt. Foto van de Maand, onderw.: vrij.

J. B. secr.

ZWEMMEN

Op onze eerste zwemavond in het Oostelijk zwembad was de toeloop van nieuwe lesklanten zo enorm groot dat wij genoodzaakt zijn geen nieuwe leden meer aan te nemen. Alleen zij, die in het

bezit zijn van een zwemvaardigheidsdiploma, kunnen zich nog aanmelden.

Wij heten de nieuwe leden van harte welkom in onze grote zwemfamilie en spreken de wens uit dat zij de lichamelijke ontspanning, die zij zoeken, in onze vereniging zullen vinden.

Zoals U weet wordt de contributie van de weekloners en hun kinderen, die lid zijn van onze vereniging, eens per maand van het loon ingehouden.

De maandloners betalen hun contributie eens per maand bij de penningmeester, in het bad.

Het bestuur

REIZEN

FEESTELIJKE JAARVERGADERING

Bij deze nodigen wij al onze leden uit tot het bijwonen van onze feestelijke jaarvergadering ter gelegenheid van ons 10-jarig bestaan, op zaterdag 2

november in de kleine zaal van gebouw Courzand, aanvang 7 uur n.m. Voor de leden, wonende in Schiedam, Rotterdam W. en Z., vertrekt een E.V.A.G.-bus van Schiedams postkantoor om 6 uur, van Schiedamsseweg, hoek Spanjaardstraat om 6 uur 15, van Rochussenstraat (G.E.B.-gebouw) om 6 uur 20, van Dorpsweg, hoek Wolphaertsbocht om 6 uur 30, van Dorpsweg, hoek Oldegaarde om 6 uur 35.

Zorgt allen op tijd aanwezig te zijn, want eerst worden er enige reizen besproken voor het komende seizoen. Wat er dan gebeurt blijft een ? tot 2 november. Wij verwachten alle leden met hun dames. Komt allen, wij beloven U een gezellige avond.

Bestuur Reisclub

EEN TERUGBLIK

Nu onze reisclub 10 jaar bestaat zij het mij vergund een blik te slaan op deze 10 jaar. Toen onze vriend Morauw 10 jaar geleden het initiatief nam een reisclub op te richten kon hij niet denken dat deze club zo'n omvang zou nemen. Wij herinneren ons nog die

eerste bijeenkomst in het Blindeninstituut aan de Ammanstraat. Er waren 38 personen aanwezig, waaruit als voorlopig bestuur werd gekozen: voorzitter hr. Seip, secretaris hr. v. d. Steen, penningmeester hr. v. d. Sloot, 2e penningmeester hr. Wijtmans (welke vier heden nog bestuurders zijn) en commissaris hr. Pleit.

Gedurende de afgelopen tien jaar hebben we verschillende reizen georganiseerd en wij hadden daarbij meestal geluk, het weer was ons altijd goed gezind. Veel onderlinge vriendschapsbanden zijn er gekweekt en wij zijn zo gaandeweg een grote familie van vrienden geworden. Mopperen (en dat doen wij Hollanders zo graag) is er niet bij; als er geschillen waren, werden ze onderling altijd even besproken, waarna we weer de beste vrienden waren. Enkele vrienden zijn ons helaas ontvallen door overlijden en wij hebben aan hen nog steeds de prettigste herinneringen. Het is altijd goed lid te zijn van één van de clubs van W.E.K., want dan ondervindt men pas wat het betekent vrienden in ons bedrijf te hebben die steeds klaar staan elkaar ter wille te zijn bij onze werkzaamheden, maar ook bij moeilijkheden thuis. Als we eens kijken wat onze propagandacommissie doet, dan moeten we toch respect hebben voor de initiatiefnemers, die W.E.K. hebben opgericht en daarom, vrienden, die dit lezen, sluit U aan bij één van onze clubs en U kunt zelf ondervinden wat het betekent op deze manier vrienden te hebben die genegen zijn gezamenlijk te bouwen tot het nog groter maken van onze personeelsvereniging W.E.K.

J. v. d. S.

De „5-daagse“ (vervolg)

Dinsdag 16 juli

In Bad Willing even winkelen, hetgeen in die nauwe, sterk hellende straatjes aardig en interessant was. Gevolg: een paar laatkomers. Op de terugweg naar Wintersberg zagen we veel natuurschoon. Na zo'n dag in de gezonde berglucht smaakte het diner bij onze gastvrouw in Hotel Brinkman weer best.

Wintersberg, een plaats voor zomertoerisme, biedt ook gelegenheid voor de wintersport; het heeft een zwembad en een Kurhaus. In het landschap heerst de stilte en de rust als in een oase in de steeds jachtende wereld; diepe, donkere bossen met eenzame, door weiden en akkers slingerende wegen verhoogden deze indruk, de hellingen zijn er steil en de dalen diep. Talrijke stuwmeren en dammen tekenen het beeld van het Sauerland. Jaarlijks leveren 1000 miljoen m³ water in die meren energie aan de industrie in deze streken. Teneinde deze stuwmeren te vormen, moesten daartoe vele in de dalen gelegen dorpen worden opgeofferd.

Bij laag water doemen soms nog spitse kerktorens boven de oppervlakte uit.

Het doortrekken van pittoreske plaatsen, omringd door een krans van bergen, waar de Roer driftig tussen door stroomt was zeer de moeite waard. Weer in ons hotel terug zijnde smaakte het diner goed en na nog even genoten te hebben van een koele drank, gingen we naar bed, waarbij de bekende Duitse dekbedden aanleiding gaven tot zaklopen, doch weldra was alles in ruste en slapen we als een roos.

Woensdag 17 juli, gingen we naar de druipsteengrotten. Doordat de Blauwe Engel laat was, had onze amateurfotograaf gelegenheid een paar groepsfoto's te maken van de op de stoep van de tandarts staande reizigers. We vonden het jammer dat de heer De Koning, die pijn had, vandaag niet mee kon, maar we wedden dat hij de volgende dag weer beter zou zijn. Om 9 uur vertrokken we, Frans bracht ons zijn morgen-groet en de heer v. d. Steen gaf de route op, gevolgd door zijn vraag of we ziek of tevreden waren, want er werd niet gemopperd. Nu, tevreden waren wij allen, alleen dat slapen in lits-jumeaux was aanleiding om tegen moeder te zeggen: „Als je dat zo fijn vindt, ga dan maar in een klooster”.

Een stralende zon vrolijkte onze reis op. Was het dinsdag klimmen, vandaag was het dalen, weer door prachtige streken, waar je nooit genoeg van kunt zien, vooral die witte huisjes, in of tegen de bergen gelegen, met hun blauwleien daken en bruine balken, sierden het landschap. Bij de Hennentalsperre dronken we koffie en ging de jonge garde op het meer roeien. Op het hoge terras zat de oude garde stil te genieten van het meer en de omgeving. Tot vertrek moest wel 3 maal gefloten worden om de jongelui van het meer te halen. Zacht zoemde de Blauwe Engel naar Schanscheide-Sorpesee. Hoewel niet zo mooi als Hennentalsperre, zullen wij er toch vaak aan terug denken. De hersenen kunnen echter niet zoveel moois verwerken, je wordt er stil van.

We waren nu op weg naar de druipsteengrotten van Attendorn, die in 1907 werden ontdekt en die in 1911 toegankelijk gemaakt zijn. Dalend gingen we door een flauw verlichte grotgang, vochtig en kil, de grot in, die een fantastische indruk op ons maakte. Langs de 2 km lange weg boeide ons de soms wonderbaarlijke vormen van de druipsteen. De elektrische verlichting weerspiegelde op die natte kalksteen en met veel fantasie ziet men allerlei vreemde figuren te voorschijn komen. Vooral de doorschijnende „gordijnen” van druipsteen in kleurschakeringen waren zeer mooi. We waren vol bewondering. We slaakten echter een zucht van verlichting toen we de uitgang zagen.

Via het hoogste punt van Wintersberg spoedde de bus zich nu naar ons hotel. Toch werden we even stil — o, die hoogten en o, die diepten —, doch zingende van „We zijn niet bang” kwamen we opgewekt in Wintersberg aan. Na het diner nog even een korte wandeling en toen naar bed. Wordt vervolgd.

ATTENTIE

Op de jaarfeestavond van 17 september in Odeon bleef in de garderobe een damesregenjas hangen, terwijl een herenregenjas werd vermist.

Vriendelijk verzoeken wij de dame, die abusievelijk een verkeerde jas in ontvangst heeft genomen, zich met de secretaris van W.E.K. in verbinding te stellen.

DANKBETUIGINGEN

Hiermede mijn hartelijke dank, ook namens mijn vrouw en kinderen, voor de geschenken en de getoonde belangstelling bij de thuiskomst van mijn dochtertje Leni.
A. W. v. d. Berg

Voor de vele bewijzen van deelneming, die ik bij het overlijden van mijn geliefde vrouw mocht ontvangen van chef, bazen en collega's en van het bestuur van W.E.K., betuig ik mijn welgemeende dank. Ze hebben mij in deze moeilijke dagen veel steun gegeven.
D. Suttorp

Op 31 augustus 1957 gingen met pensioen de heren:

A. KOOLJ,
sorteerder, geboren 3 augustus 1892 en wonende Murraystraat 12 te Pernis. Hij was van 4 mei 1906 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

A. L. BERGSMA,

sorteerder, geboren 11 augustus 1892 en wonende Van Lennepstraat 35b te Rotterdam, die van 30 juni 1947 af werkzaam was bij de R.D.M.

J. SLAGBOOM,

pompbediende, geboren 4 augustus 1892 en wonende Rondolaan 99a te Rotterdam Z. Hij was van 18 januari 1907 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam bij de R.D.M.

Op 7 september 1957 gingen met pensioen de heren:

M. NEDERLOF,

stellingwerker, geboren 4 oktober 1890 en wonende Stellendamstraat 37a te Rotterdam Z. Hij was van 1906 af, met een aantal onderbrekingen, (ook was hij o.a. werkzaam bij de N.W.) in dienst van de R.D.M.

J. VERSPOOR,

scheepsmaker, geboren 15 juli 1892 en wonende Clemensstraat 20b te Rotterdam, die van 27 februari 1919 af, met een aantal onderbrekingen, werkzaam was bij de R.D.M.

Op 14 september 1957 ging met pensioen de heer

C. J. P. BRUKER,

stellingmaker, geboren 16 maart 1892 en wonende Zij-dewindestraat 33 te Rotterdam, die van 19 augustus 1946 af werkzaam was bij de R.D.M.

W. SCHEPEN,

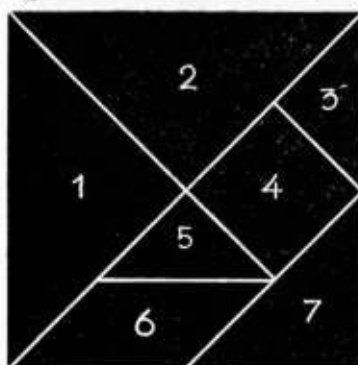

schilder, geboren 11 oktober 1891 en wonende Arnold-Hoogvlietstraat 39 te Vlaardingen. Hij was van 12 maart 1936 af werkzaam bij de R.D.M.

P. STUYT,

ijzerwerker, geboren 25 maart 1892 en wonende Ridder-spoorstraat 6b te Rotterdam, die van 2 september 1919 af werkzaam was bij de R.D.M.

LETTER-
PUZZLE
PRIJSVRAAG
ten bate
van het
Rode Kruis

Ons nationale Rode Kruis bestaat in 1957 al 90 jaar. Voor dit jubileum heeft de regering een serie van 5 Rode Kruis postzegels — met een toeslag — uitgegeven, die tot en met 18 oktober in alle postkantoren kunnen worden gekocht.

Omdat ons Rode Kruis een zo hoog mogelijke opbrengst daaruit kan ontvangen, biedt ons blad U een puzzle-prijsvraag aan met de letters W.E.K.

Op elke inzending van één letter moet minstens 57 cent frankeerwaarde geplakt worden; dat kunnen gewone zegels zijn, maar dat is ook precies de frankeerwaarde van een gehele serie van 5 Rode Kruis zegels.

Als U aan deze prijsvraag meedoet, plakt U er dan liefst een serie Rode Kruiszegels op? U heeft een kans op het winnen van goederen die U zelf mag uitzoeken en kopen en bovendien heeft U het prettige gevoel (dat is eigenlijk nog belangrijker) dat U meehelpt een ander, die hulpbehoevend is, bij te staan of een genoegen te doen, door middel van ons Rode Kruis.

Voor de in dit blad uitgeschreven letterprijsvraag worden drie prijzen uitgelooft, tezamen ter waarde van 30 % der inleggelden, te weten:

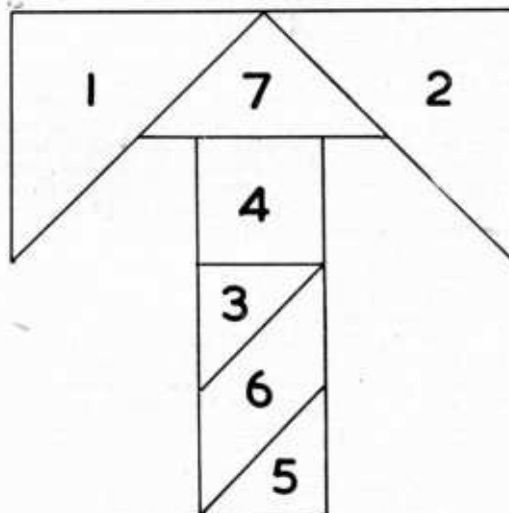
een 1e prijs groot	15 %
" 2e " "	10 %
" 3e " "	5 %

De winnaars mogen daarvoor goederen naar keuze kopen; bij meer goede oplossingen wijst notaris J. G. Bouma in Den Haag de prijswinnaars aan, uiterlijk op 30 november 1957, krachtens beschikking van de Minister van Justitie van 30 juli 1957 L.O. nr. 570-027.

WAT U MOET DOEN:

1. Knip de vakjes in bovenstaand zwarte vierkantje uit. (Als U De Wekker ongeschonden wilt bewaren, teken het vierkantje dan over). Maak nu van de uitgeknipte figuurtjes de letters W, E of K.
2. Als U dit is gelukt, plak dan de gevormde letter op een

briefkaart. (Overtekenen op een briefkaart mag ook).
Vergeet niet in elk figuurtje het nummer te zetten zoals aangegeven in het zwarte vierkantje, dus b.v.

U behoeft niet alle letters (W E K) in te zenden, want één letter (U mag kiezen welke) is al voldoende om mee te dingen naar de prijzen. Natuurlijk mag U alle drie de letters inzenden, mits U **extra postzegels plakt** op elke inzending van één letter per briefkaart.

3. Plak behalve een postzegel van 7 cent nog 50 cent extra aan postzegels op de adreszijde van de briefkaart (meer mag ook, tot f 1,—).
Als U hiervoor de mooie Rode Kruiszegels gebruikt, dan geldt daarvan natuurlijk alleen de frankeerwaarde.
4. Schrijf duidelijk Uw naam en adres op de briefkaart en zend die per post (niet in envelop) aan:
Redactie De Wekker
Karimunstraat 12, Rotterdam-Z.
5. Inzenden vóór 15 november 1957.

IN MEMORIAM

Op 25 augustus 1957 overleed de heer

L. DE JONG,

ijzerwerker, geboren 19 april 1908 en gewoonde hebbende Roovalkstraat 1 te Rotterdam. Hij was van 9 februari 1925 af, met enkele onderbrekingen werkzaam bij de R.D.M.

Hij ruste in vrede.